

De geurtuin

Site van het Kasteel van Namen –Rue de l'Ermitage 1 – 5000 NAMEN

De idee achter de tuin

Een geurtuin is veel meer dan een plek om rustig te kuieren. Een geurtuin wekt onze zinnen omdat hier allerlei aspecten van het thema geur aan bod komen. Hij spreekt onze zintuigen, maar ook onze gevoelens aan. Deze thematuinen nodigen natuurlijk uit voor een mooie en geurige wandeling, maar willen ook ontroeren, verbazen, onze aandacht trekken, onze nieuwsgierigheid prikkelen. Het woord parfum maakt meteen allerlei gedachten los. Geuren roepen terstond en bijna onbewust herinneringen op en werken daarom in op ons gevoel, maar kunnen ons evengoed doen watertanden of mee op reis nemen. Wij hebben hier deze verschillende geuren, parfums willen duiden, met tuinen die elk een thema, een leidraad, een eigen karakter hebben. De tocht langs de geuren voert langs 6 sferen en dus 6 manieren om de aangeboden geuren te 'zien'.

De lavendelkleurige tuin

Deze tuin aan de ingang van het park dompelt ons onder in zuiderse tinten en geuren, met de grote ster onder de geurplanten: lavendel. De collectie zet de deur open naar de grote verscheidenheid van deze soort. De schikking van de planten doet denken aan de lavendelvelden die zo typisch zijn voor de Provençaalse landschappen. De gekozen variëteiten vormen een waaier uitvloeiende kleuren van lichtblauw tot donkerpaars, langs diepblauw. Rijen witte en roze lavendel schakeren mooi met het blauw. De vlinderlavendel op de achtergrond, in verschillende kleuren, haalt meteen het zuiderse kreupelhout voor de geest. Enkele planten, zoals de olijfboom, of de randen met rozemarijn benadrukken het mediterrane karakter van de tuin.

De gevoelstuin

Deze tuin werd om de ronde waterpartij aangelegd en wil de link leggen tussen kleuren en geuren, of meer bepaald tussen de gevoelens die deze waarnemingen oproepen. De achtergrond wordt gevormd door een amfitheater van kleuren die als in een regenboog in elkaar overvloeien. Als een schilderspalet antwoordt het de perken van geurplanten op de voorgrond. Om het verband tussen kleur en geur te leggen, houdt u geen rekening met de tint van de geurplanten, maar wel van de kleurige perken op de achtergrond. Een bloem die naar muskus geurt, kan heel goed wit zijn, terwijl wij ze spontaan koppelen aan paars of donkerrood. In deze tuin staat elke kleur voor een gevoel dat bij een welbepaalde geur hoort, of omgekeerd. Deze rangschikking is maar één van de vele mogelijkheden op dit gebied, die allemaal even subjectief zijn. Snuif op uw route de buitengewoon lieflijke en krachtige geur van de heliotroop op. Weinig mensen dichten deze bloem een lichtgroene of gele kleur toe, omdat haar zinnelijke geur veel beter lijkt te passen bij een diepe en warme tint, zoals roze, paars en violet.

De fijnproeverstuin

Planten met zoete, fruitige, kruidige geuren brengen ons het water in de mond. Wandel van vak naar vak op het centrale dambord om volop van al hun rijkdom te genieten. Uiteraard hebben de gangbare keukenkruiden hier hun plaats, maar andere zullen u zeker verrassen, zoals de shiso of de Japanse peterselie, het warkruid, de wilde gagel of de Roomse kervel... Om u toch een mooi overzicht te geven van de grote verscheidenheid van geurkruiden, werden in deze tuin vier minicollecties van negen soorten tijm, salie, munt en basilicum aangelegd. Naast de culinaire smaakstoffen zijn er ook andere planten te vinden die ruiken naar chocolade, vanille, appel, kerrie, peper... Deze 'imitators' zijn niet altijd eetbaar of smaken niet altijd zoals ze ruiken. Ze zijn aangebracht op verhoogde banken, om ze goed te kunnen ruiken. Zo is er bijvoorbeeld een strobloem die naar kerrie ruikt, een cosmea met bruine bloemen die een chocoladegeur hebben.

De rozentuin

Het hoofdkenmerk van deze rozentuin met 76 variëteiten is dat hij enkel geurrozen bevat, maar dan wel in verschillende vormen: in struikjes, klimmend en slingerend, bodembedekkende rozen en stamrozen. Nog een kenmerk is dat de meeste variëteiten nabloeïend zijn, dit wil zeggen dat ze twee keer bloeien tussen mei en september. De rozentuin bestaat uit twee symmetrische gehelen aan weerskanten van de centrale gang. De boogtunnels met klimrozen leiden naar de centrale perken, in het hart van een groene kamer die omgeven is door roosters met bloemen. In het midden van elke kamer draagt een centrale pilaar "ramblers", rozen die bijna tot in de hemel groeien. Deze pilaren zijn omringd door bodembedekkende rozen en stamrozen. Op de ereplaats tegenover het kasteel mag u zeker de roos niet missen die naar het kasteel genoemd is, de «Château de Namur», die Louis Parmentier, één van onze meest vooraanstaande rozendeskundigen, in het begin van de negentiende eeuw creëerde.

De tuin van de vier seizoenen

De geur van planten wordt meestal aan het mooie seizoen gelinkt. Nochtans heeft de natuur het hele jaar door geuren voor ons in petto. Deze tuin, die op zonovergoten bermten aangelegd is, werd in vier gedeeld, één vak per seizoen. De herfsttuin baadt in rood, oranje, geel, de typische kleuren van dat jaargetijde, en past op en top bij de Prunus-collectie, in prachtige najaarskleuren. Het klapstuk is hier de Cercidiphyllum of hartjesboom, waarvan de verwelkte bladeren ruiken naar karamel, en een verrukkelijk geurtapijt vormen als ze in oktober of november vallen, en de osmanthus die laat bloeit maar zo lekker ruikt. De wintertuin herbergt de toverhazelaar, de balroos, heide, het peperboompje, de vleesbes. De Lonicera fragrantissima, of kamperfoelie, met witte bloemen die naar citroen geuren tussen november en maart, kreeg een plaatsje in de fijnproeverstuin. De lentetuin oogt verblindend geel en wit, dankzij het meiklokje, de narcis, de rododendron. De zomertuin met de bonte kleuren, aan de voet van het rotstuintje, bestijgt de trappen naar het terras van het kasteel. De anjers en de lelies zijn er heer en meester.

De tuin van de vreemde geuren

In deze kleine besloten tuin, die met een muur van buksus wordt afgesloten, huizen enkele planten met ongewone, bevreemdende, verrassende, soms zelfs onaangename geuren. Mensen ervaren geuren heel verschillend. Soms kan de geur van een plant iemand misselijk maken, terwijl iemand anders ze dan weer lekker vindt ruiken en omgekeerd. Maar over bepaalde geuren is iedereen het eens... tegen hen! De Nederlandse benaming van de Iris foetidissima, stinkende lis, spreekt boekdelen. De plant ruikt inderdaad sterk naar vlees. Er zijn enkele verklaringen voor deze rare geuren die, net als meer aangename geuren trouwens, rovers weren of integendeel bestuivers aantrekken. Onze op en top inheemse Arum maculatum, of gevlekte aronskelk van de aronskelkfamilie, ruikt naar urine en zweet. Net zoals bij zijn neef de amorphophallus dient dit parfum om insecten te lokken. Bepaalde weerzinwekkende geuren hebben ook de verdienste dat ze rovers afstoten of wijzen op de aanwezigheid van giftige stoffen.